

Kecskeméci Asszony!

59

Braqua emlékeit egy nappal szen alkaroáni tovább
itt tartottam, mireit annakmájára nyújtásig volt, melle-
keltén viszont ármazgatatom öket. Legnivesebben
személyesen vittem volna fel, többem azonban -
talán az alkalmazásból nem röjtje meggyer hatása
alatt - bizonyos rész-javarom tanadt, amit jó né-
ha magyarás nyugodtban készségeztet. Ciddig is tehet,
amik személyesen is alkalmazni kerül, ezáltal kireuen,
hogy hálás köszönetet elfogadni részesedjék.

Elnyör azért, hogy bizalmával megtisztelni a va-
lóban peldánerű, tisztá és rendes családi otthonrólba
bepillantást engedni nem lőptetőtök. Ezután azért
nincs is egy, de valóságos elmeny-sorozatért, amit

a visszaemlékezések olvasása megijtött. Végül
a természetet, ami kettőjük életútjából, illetve az élőt
mivel élti megyárásából levonható. Tökéletesen meg-
értem, hogy ezeket a drága emlékeket profának
neveznek nem valgattatva ki semmi drom: amik
bátorabb vagyok, bonyoltsam - bár közelébbről
alig ismerhetők - ezek közé az elemek közé sorolni
nem műközhetett.

Szabadjon ezt az alkalmat felhangulom arra
is, hogy kiegyezniem gázdag, röpsdaracsoszt és na-
cyan boldog nincs több kívádján,

Szeged, 1957. XI. 18.

Örömteli minősítéssel

D. Halász Gy.
apátkarancs